

hvor store Orlovspengene skulle være, og under hvilke Forhold de skulle gives, nærmest vedrører Lønningsloven, har man anset det for rigtigst af nærværende Lov at udflyde disse Bestemmelser om Orlovspengene, undtagen forsaavidt angaaer, at der overhovedet skal gives Orlovs-penge og at henvide dem til Lønningsloven. Det er kun derpaa, Forslaget under Nr. 37 gaaer ud.

Müller: Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til Forslaget under Nr. 38, som det ærede Thing vil erindre allerede forelaa ved 2den Behandling, men som jeg tilligemed flere ærede Herrer paany har opstillet. De Grunde, der hovedsagelig kunne anføres til Fordeel for dette Forslag om, at Avancement fra Premierlieutenant til Capitain kun skal skee efter Albersordenen, troer jeg allerede at have anført forrige Gang; men jeg skal dog, som sagt, tillade mig at tilføie nogle Bemærkninger. Hovedhensigten med dette Forslag er saavidt muligt at forebygge ethvert Avancement ved Gunst. Vel veed jeg, at Sligt ikke ganske lader sig forebygge, men jeg troer dog, at det lader sig forebygge i de lavere Grader. Dersom man vil indvende, at det ikke lader sig forebygge i de høiere Grader, svarer jeg: Nei, det er ganske vist, men den offentlige Opmærksomhed er i Almindelighed mindre henvendt paa Forfremmelse i de lavere Grader, og derfor kan noget Saadant, uden at være iøjensaldende, lettere finde Steb der end i de høiere Grader. Dertil kommer, hvad jeg tidligere har tilladt mig at antyde, at det ikke ganske kan undgaaes, at Forfremmelse i de høiere Grader skeer efter en anden Maalestok, og jeg troer, at Forslaget dermed er motiveret. De Egenheder, man forlanger hos de høiere Befalingsmænd, ere i Almindelighed saa forskjellige fra dem, der fordres hos Befalingsmænd i de subalterne Grader, at det er nødvendigt, at der i hine foregaaer Spring-avancement eller Avancement udenfor Albersordenen; men jeg troer dog, det er indlysende, at man til en vis Grad vil kunne forebygge mulige Begunstigelser med Hensyn til dem, der skulle avancere i de lavere Grader. Det er ikke godt, naar et sligt Begunstigelsesystem

allerede begynder i disse, men, at det sandsynligviis ikke vil udeblive, naar man kan gaae udenfor Albersordenen, troer jeg vil være indlysende for det ærede Thing. Jeg kan heller ikke see rettere, end at Enhver, der er Modstander af det saakaldte Flinkhedsystem og hvad dermed staaer i Forbindelse, maa samstemme med mig i den Betragtning, jeg her tillader mig at anstille; thi et System, ifølge hvilket Avancement i de lavere Grader ikke behøver at skee efter Albersordenen, troer jeg er nær beslægtet med hiint System. Man vil vælge de Flinkeste, men man vil ofte gribe feil, som oftest vel af Vanvare, men undertiden dog ogsaa med Forsæt. Er man altsaa imod det Flinkhedsystem med Hensyn til Recrutterne, som tidligere var opstillet af Commissionen, men som er blevet forandret af den høitærede Krigsminister — og jeg troer, at hans Betragtning i saa Henseende er bleven tiltraadt af Fleertallet af det ærede Thing, — maa man ogsaa være imod, at et Flinkhedsystem her etableres med Hensyn til Avancementet. Det andet Forslag, jeg har været med at stille, og som gaaer ud paa, at Underofficerer, Lieutenant, Capitainer og Oberster efter en vis opnaaet Alder skulle være berettigede til at forlange deres Afsted, hvorimod Krigsbestyrelsen ikke skal være berettiget til at give dem Afsted ved en vis opnaaet Alder, har jeg allerede tidligere tilladt mig at motivere. Jeg troer at det ligefrem er noget Subjectivt, at hver enkelt Mand, naar han er kommen til en vis Alder, veed og føler, at han ikke længer er dygtig til at udføre sit Hverv med den Mand- og Legemskraft, man kan forlange, og derfor troer jeg tillige, at han maa være berettiget til at forlange sig fritagen for de Forretninger, hvortil man forudsætter Dygtighed hos ham, saasnart han føler, at han ikke længer er dem voksen, men derimod kan jeg ikke finde det rigtigst og rimeligt, at Krigsbestyrelsen skal være berettiget til at give Mand i en vis Alder Afsted, hvorved, som jeg tidligere har udviklet, Begunstigelser i en eller anden Retning atter let kunde indsnige sig. Jeg troer, at Krigsbestyrelsen aldeles ikke bør see paa Mandens Alder, men maa spørge, hvorvidt hans Duelighed, hans aandelige og physiske Begavelse og